

صالح ناعي النايه طاح صيوان الاب
آه من سهم الابل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

هله هله اسلون هاي الفاجعه
خلة اقلوب البريه املو عه
بالوسف انفلد حزنه او مبعه
شملة انتت بعد شجرة
مرجع الامة انفلد حزنه بيده للابد
او قطع احوال الامل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

آية البارقي العظمه او حجة
راح على الشيعة لاهن راحة
بالقلب حزنه او متخذ حزنه
للقيامه تيب نار امهيه
طاحت الامة انمضت والقلب من فلكه
او حزن بالكون استعمل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

انظروا حزب الحقود المستهين
ستمحوه او امن الظالمين
الف وسفه هالدهر بالمسلمين
شيخ الركة على ليت العربيه
راح حزنه امن الحياة انظروا كرم الطغاة
او هم الاسلام ارخل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

خلف الورق بي واحد وابو زيد

شرد بين اشجرة حزنه الفقيد

من ظلم بعث الحيات والعنيد

لاحن الظالم الى يوم او يبيد

والنصر للشيعة بحسن الشهيد
نتقم من العده او حزنه الله امانه
او للخصم كل الفضل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

راح امام الطائفة او لعن الامام
الذي حان امكيد امكيد اللثام
ارخل واعلى المله عم الظلام
مثل حده البلا عيره اولاعمام
واند فن ابا خصار خل نون ليل او نار
هجره واغنه الامل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

مثل حده ادفنوا ولي اجنارته
ابيلاده حال غريب ابغرو بيا
خل نغري حده طه او حذرته
او خلي او نغري علي او كل شيعة
والامام المنتظر انمضت الى سرد
او حله لودمعه همل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

يمنة يارب يظهر الله المنتظر
او ينظر اعليه اشجرة او صار اسد
وهو حي او عالم اكل الخبز
شيعة اجداده هاليوم الخطر
بعد بيني تبين يا الله العالمين
والقلب هم هم حمل بالوسف خوي ارخل
طاح صيوان الاب

يَا مَنَّهُ يَظْهَرُ الْمُحَدِّثُ بِالْوَدُودِ
 أَوْ يَمْنَةً بِالْمَعْبُودِ مَا ضَمِنَ يَعُودُ
 أَوْ يَمْنَةً بَارِبِ رِجْعِ الْأَرْضِ الْجَدُّ
 أَوْ تَهْنِئَةً أَحْرَانِ الْحَوِيِّ الْإِلَاحُودُ
 بِمِ الْيَحْيَى ابْدَعِ عَلَى الْعَادَةِ تَجَفُّعُ
 نَحْيِي دَعِيهِ الْإِلَاحُودُ بِالْوَسْطِ حَوِيِّ أَرْتَحِلُ
 طَاهُ صِيَوَانِ الْأَذَى

المعالي

الوديع

دَهْرُهُ الْيَحْيَى الْحَرُّهُ وَلَيْسَ وَأَبْنَاءُ
 عَمَّاكَ الْبِلَادِي أَهْلُهُ وَلَيْسَ وَنَبِيَّهُ
 سَهْمٌ فَلَذَلِكَ يُؤَالِقَانِ وَلَيْسَ وَصُورُهُ
 أَوْ يَمَانُهُ الْيَحْيَى وَهُوَ أَوْ رَزِي

إِلَيْكَ بِالْحَوِيِّ دَلَالِي يَمْرُودُ
 أَوْ كَلَامِي سَهْمٌ حَيْثُكَ يَمْرُودُ
 تَجَفُّعُهُ أَشْلُونِ الطَّاهِي يَمْرُودُ
 أَوْ تَالِي حَيْثُكَ الْيَحْيَى

يَتَوَجَّعُ الْعِلْمُ وَارِبَابُهُ أَوْ يَمْنَةً
 حَضْرَتُهُ الْخَفْلُ تَأْتِيكَ يَمْنَةً
 سَيِّدُهُ بِالْحَرِّ وَالْوَنِ يَمْنَةً
 أَوْ مَدَامَعُهُ لَيْلٌ صَبْحٌ أَوْ مَسِي

لما تم الحزن الحار على الفرائض

يوم أربعينك يوم جنة العظم
صاروا بنوح أصبح الدين القفا

يوم أربعينك يحوي اليوم صار
واحدة يا بحر انك ابليل او نهار
لو تروا سني يا نور الانصار
حزلك اعليه يمولك يد

لا تظن نساك يا لبي انك ارحلت
او من ظلم اهل الظلم جورا حلت
لاجه انك ابرص الغر تجلت
منهج الحق او طريق المستقيم

ايك بعدى مرجع اين شيعيان
كحل رور برقي ارجهان
ارنم فوتت هي اندر فخان
روز و شب اي خوي هر قلبا سليم

حيث يا مرجع الامه للحكم
نور مصباح السعاده والخلم
انطفئ نورك يا ربي المرجله
والعكل عكك اعلم فكلد و لو يريم

انك يا حجة البري او آية
حيث للاسلام سورة اوهيبه
اولعد دينه الي الهادي بحرايه
ه او قلب هذا الدين للحلك ظل سقيم

لله دين مصطفى بودى جومه
هر محب بو شيد انك رخت سيد
در نماي تو يا آية الله
هر كجا بيم شده ما تم مقيم

سفتت من اهل الصلاه والظلم
هم ماسب او هم رزيه او هم
دوم متطوق ابطوق اهل اللهم
رحمت تاليرها ايجله او جور اللهم

رحمت مظلوم او لحي ما سالت
يد الظالم بالوكي و ايا ملت
واشباتك ليه يا عمره ارسمت
للقائى او للوف شخصك هعيم

هجو كوهي استوار ازهره دين
بودي اي حبه رب العالمين
رحلت آتشي بقلب ملعين
رد و ما هر لحظه يادت كنيم

ارسمت للامه دستور الشاه
واليريد الغايه او معنى الحياة
يمشي اهل الجك رنم اهل الطغاة
اولجل دينه ابرص و اينول اللهم

مثل اجدادك يرمجنه او كفت
خالفت اهل الصلاه خالفت
قوة زهره الفاسده ما خالفت
او زمره الفاسده ما واهها

ظلم جود كين رديديده
دست ندادى تو يا تان لحظتي
لام تو بر هر لب تو رنده
ذكر تو صبح دهن ياد

لازم ابغى جميع المسلمين
ابو فانك يا نسل الامين
عهد نطى للاعدى ما نلين
او مملك المحافظ ها للدين

مخدوم الحیدر الخاں علی الفرائی
رفت از جهان آن مرجع عالم سر
جواب

نادر لیسوی جهان آن خوئی محبوب داور

خوئی رفت عالمی اندر فغان شد
از این جهان سوی جهان اکنون روان شد
وقت عز او آه شور شیعیان شد
هر شیعیان بر سرش میزدند بر سینه و سر

دین نبی مصطفی اندر عیاشی
هر دیده گریان روز شب گشته برایش
احکامی جان ماهی میشد فدایش
لیکن چنینی گوشت شد از آب مقلد

لیکن گوئیم از اجل گر آمد اکنون
قلب تمام شیعیان را کرده محزون
بهره عزایش هر دلی گردیده بر خون
اسلام نالد از محسوس بادیده تر

صدیق خوئی از جهان بپسوده راضی
هر دم کشد قلب محب زین غصه آهی
زین ماجرای پر غم یارب کو اهی
قلب تمام شیعیان گشته مکن در

از عالم عالم خوئی عالم مه سپرد
دنیا ز رو و منظر او جلوه گر بود
او حجتی همی نور پیر بود
رفت او ولی مأموم با احوال مضمون

ای دل بنال از بر خوئی با صد افغان
حق داری ای دیده سوی زین غصه گریان
دفنش بپسودند بر سر از جور عدوان
چون دقت بخت مصطفی زهرای اظهر

عمری کشید از اهل کینه آسوب آلام
از کینه آن مکرهان قوم بد نام
همچون بحر بیان دقت شد آن نور علایم
مثل حسین تشنه لب آن سبزه حیدر

داد آمان از جور ظالم اهل کینه
قلب جهان شیعیان با غصه و قریبه
زین حادثه در ناله این دین مبینه
رفت ولی نامی بود تا روز محشر
اندر لطف بود او ولی عملی بعالم

عمری نمود او خدمت دین مکرّم
رفت تمام شیعیان در روش و عمل
بود این جهان از روی او چون سحر
مسموم گردید از حفا جویان خو خوار
لیکن زهر انتقام آن دل افکار
آید اما عصر مآو گردد او تار پیر

یار بسی آید مصطفی آن صاحب ما
او عارف او عالم از هر مطلب ما
بپید که جانها آمده اند لب ما
در حق مهدیت واقفان ما بی همت دیگر

تسلیم گوئیم ای عمر پیران زین مهیبت
و می مهدی صاحب زمان زین نور جلال
دیگر شو ظاهر حرم اکنون ز غیبت
بیی الحسین گوید فرائی اظهر اظهر

مدرس
بالتاريخ
الطالب

مدرس
بالتاريخ

لحام الحیدر علی النبی
 الله یا مَرَحْمَةً رَحْمَةً اسئلون
 یوم اربعینک صابر الیه او مبعود
 رفعت ای حیوئی قلب ما شد خون
 روز اربعین تو شد آفتون

الله یا حجت الباری المعبود
 خلک اربعین اعلیٰ المفلود
 روحک ایها حیه لو متعود
 یا حیوئی لمصیبک اصاب الیون
 رفعت ای حجت پروردگار
 بهره اربعین دلها شد زار
 دیده از بهره تو گشته اشکبار
 قلبا دین بی گشته محزون

واحد ایوم اربعینک ایحسان
 اولجل امصیبک طول العزوبون
 او قلب الدیانه بالونه هر ترین
 او طلاب العلم لمصیبک ایونون
 طلاب علم دین بیغیر
 هر لحظه بخت رفت بر زور و سر
 گویند آه از داغ تو آیاره بر
 عالم از فراق شد بانجم مقرون

وسطه بعد اینه ایوم اربعینک
 بالی ابدلت کل جهدک لجل دینک
 های السبع انه ادی بالوالی ویک
 وانه تدری یا والیه باطله مود

رفعت ای مرجع ماوی باوفا
 بحری در خدمت دین مصطفی ماری
 خود نمودی ولی دیدی جفا
 روز شد از آن گروه قوم دون

سفت اسیم جورا و عذر آلالی
 لاجه نادت الله امصوبک العالی
 ما ملکم بالاعادی او ما بالی
 او صاروا السخف یعزله ابعاد

دید ای استمکاران آشوب تخم
 لیکن دست بیعت گفتمی ندیم
 تا که بخت شد تمام از شور و
 رفعت از این جهان با قلب پر خون

العزیز ولده الاطیاب اهل الشیم
 والعزیز دین البلی سید الامم
 وانه یارب انصر الدین اکرم
 خوئی خالده والاعادی خل یدور